

Begroeting en openingswoord

We zijn hier aanwezig in de naam van + de Vader, de Zoon, de heilige Geest. Amen.

Welkom allemaal bij deze viering, de 12^e zondag door het jaar. We hebben onze eigen omgeving met zijn vragen, zorgen en verlangens verlaten, om dit uur bij elkaar te zijn. Op deze zondag aan het einde van de maand juni. Het was een warme en zonovergoten maand, ook vandaag is dat weer het geval. Zonnestralen brengen warmte, werken in op ons gemoed. Het maakt dat we ons goed voelen en volop van het buiten-zijn kunnen genieten. Maar aanhoudende warmte en droogte maken ons ook ongerust. Niet onterecht wanneer we kijken naar de gevolgen voor mens en natuur. Het maakt dat we ons onzeker voelen, onrustig, angstig. We weten het allemaal wel: angst is een slechte raadgever. Niet voor niets dat we tegen kinderen, kleinkinderen vaak zeggen: je hoeft niet bang te zijn. Dat hebben ze nodig om veilig en gezond te kunnen opgroeien. Als volwassenen lijken we dat dat nog maar weinig tegen elkaar te kunnen zeggen. Want wanneer heeft iemand voor het laatst tegen u gezegd: wees niet bang.

Maken we het stil in onszelf en keren we ons tot de barmhartige God met dat wat er omgaat in ons hart.

Overweging *Jeremia 20:10-13, Matteüs 10:26-33*

Welke woorden van Jeremia en van Matteus zijn bij u het meest blijven hangen? Zijn dat de dreigende woorden in Jeremia, zoals: overheersen, wreken, neervallen. En in Mattheus: het lichaam doden, in het verderf storten. Of is het in Jeremia: de Heer is bij mij, ik heb mijn zaak in Zijn handen gelegd. En het tot drie maal toe, in Mattheus: wees niet bang, wees niet bevreesd, wees dus niet bevreesd

Wees niet bang: makkelijker gezegd dan gedaan, niet bang zijn. En toch houdt de Bijbel die oproep het hele boek vol, in diverse bewoordingen. Ik las ergens dat het meer dan 365 keer voorkomt. Wees niet bang. Wees niet bevreesd. Laat u niet ontmoedigen. Wees niet ongerust. Ik zal je bijstaan.

De profeet Jeremia verkondigt een ongemakkelijke en bedreigende boodschap. Er zal onheil ontstaan, want leiders hebben alleen oog voor wat het beste voor hen uitpakt. Voor de 'afgoden'. Een herkenbare neiging in mensen, zo blijkt ook uit de actualiteit. Gisteren nog hoorde ik de term witteboordencriminaliteit, toen het ging over zelfverrijking door bestuurders. Jeremia zal vervolgd worden vanwege zijn boodschap. Weg met hem! roept men. Maar Jeremia kan niet anders dan strijden voor rechtvaardigheid. En hij weet dat God met hem is.

In Matteus horen we uit het laatste deel van de zendingsrede van Jezus. Jezus stuurt de twaalf leerlingen eropuit om Zijn boodschap over te brengen. Eerder in die rede sprak Hij: ga naar hen die verloren zijn als schapen zonder herder, maak zieken gezond. Laat een andere wereld zien. En, zoals Liesbeth vorige week zei: dat geldt ook voor ons, en elke (kleine) stap die je zet is goed.

Vandaag zegt Jezus tot de leerlingen: wat ik U zeg in het duister, d.w.z. dat wat nog niet gehoord mag worden, spreek dat uit in het licht, schreeuw het van de daken. Maar Hij weet dat het geen makkelijke, zelfs levensgevaarlijke taak zal zijn. Er zijn mensen die u zullen doden. Maar ... wees niet bevreesd. De situatie van Jeremia en die van Jezus' leerlingen lijken sterk op elkaar. In beide gevallen roept hun zending tegenstand op, in beide gevallen mogen zij zich geborgen weten in Gods hand.

Wees niet bang. Het is een aansporing die we best vaak nodig hebben, want we hebben angsten, er is nogal wat om bang voor te zijn. In het grote wereldperspectief (we weten het allemaal), en in ons eigen leven: angst voor financiële onzekerheid, ziekte, afwijzing, voor verlies van wat ooit zo goed was. Angst dat je niet de juiste keuzes hebt gemaakt, dat je anderen of jezelf, nu of vroeger, tekort hebt gedaan.

We moeten aandacht besteden aan onze zorgen en angsten. Er mee om leren gaan, moed hebben, doorgaan. Maar, als je de angst alleen vanuit je eigen perspectief bekijkt, dan gaat het ín je zitten, dan valt het met je sámen. Dan is er weinig ruimte voor een ander perspectief, dat van vertrouwen. Vertrouwen in jezelf, in anderen met wie je omgaat, en, vertrouwen in dat wat ons overstijgt. Dat waar we ons aan kunnen overgeven. We noemen het: God.

Of klinkt dat erg gemakkelijk? Alsof een Godsvertrouwen maakt dat het goed komt. En dat je eigen verantwoordelijkheid niet telt. Is dat zo? Wees niet bang, zoals we horen in Matteus, is echter iets anders dan "Het komt allemaal wel goed". Het is plaats maken in je geest voor dat perspectief van vertrouwen, hoe moeilijk dat ook kan zijn in situaties van angst of teleurstelling. Gods aanwezigheid ervaren is een houvast, als het (te) moeilijk lijkt te worden.

Wees niet bevreesd: het is geen loze oproep, het is geladen met de kracht van Gods liefde. Kunnen wij onze hand in de Zijne leggen? Het zal zaken niet zomaar veranderen. Het kan er wel voor zorgen dat we het beter kunnen (ver)dragen. Onze hand in de Zijne, omdat wij, u, ik, toch ook maar deze mens zijn, met dit ene leven, en met onze menselijke zorg. Onze hand in de Zijne. Wanneer we ons daaraan overgeven, zullen we onszelf meer ervaren als geboren in Christus. Hij die tegen zijn leerlingen en dus tegen ons zegt: Wees niet bevreesd.